

eul_wid: dyi-aa

Κέβης ὁ Θηβαῖος · Cebes of Thebes

Table of Cebes

Πίναξ Κέβητος

Period: Κλασική Classical
Dialect: Φιλοσοφική Ἀττική Attic Philosophical
Domain: Φιλοσοφία Philosophy
Format: Πραγματεία Treatise
Affiliation: Socratic

- ^{t 1} ΚΕΒΗΤΟΣ ΠΙΝΑΞ. Ἐτυγχάνομεν περιπατοῦντες ἐν τῷ τοῦ Κρόνου ἱερῷ, ἐν ᾧ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἀναθήματα ἐθεωροῦμεν· ἀνέκειτο δὲ καὶ πίναξ τις ἔμπροσθεν τοῦ νεώ, ἐν ᾧ ἦν γραφὴ ξένη τις καὶ μύθους ἔχουσα ἰδίους, οὓς οὐκ ἠδυνάμεθα συμβαλεῖν, τίνες καὶ ποτε ἦσαν.
- ^{1 2} οὔτε γὰρ πόλις ἐδόκει ἡμῖν εἶναι τὸ γεγραμμένον οὔτε στρατόπεδον, ἀλλὰ περίβολος ἦν ἐν αὐτῷ ἔχων ἐτέρους περιβόλους δύο, τὸν μὲν μεῖζω, τὸν δὲ ἐλάττω. ἦν δὲ καὶ πύλη ἐπὶ τοῦ πρώτου περιβόλου. πρὸς δὲ τῇ πύλῃ ὄχλος ἐδόκει ἡμῖν πολὺς ἐφεστάναι, καὶ ἔνδον δὲ ἐν τῷ περιβόλῳ πληθὺς τι γυναικῶν ἑωρᾶτο. ^[5]
- ^{1 3} ἐπὶ δὲ [τῆς εἰσόδου] τοῦ [πρώτου] πυλῶνος [καὶ περιβόλου] γέρων τις ἐστὼς ἔμφασιν ἐποίει ὡς προστάττων τι τῷ εἰσιόντι ὄχλῳ. Ἀπορούντων οὖν ἡμῶν περὶ τῆς μυθολογίας πρὸς ἀλλήλους πολὺν χρόνον πρεσβύτης τις παρεστὼς, Οὐδὲν δεινὸν πάσχετε, ὦ ξένοι, ἔφη, ἀποροῦντες περὶ τῆς γραφῆς ταύτης. ^[5]
- ^{2 1} οὐδὲ γὰρ τῶν ἐπιχωρίων πολλοὶ οἶδασι, τί ποτε αὕτη ἡ μυθολογία δύναται· οὐδὲ γὰρ ἐστὶ πολιτικὸν ἀνάθημα· ἀλλὰ ξένος τις πάλαι ποτὲ ἀφίκετο δεῦρο, ἀνὴρ ἔμφρων καὶ δεινὸς περὶ σοφίαν, λόγῳ τε καὶ ἔργῳ Πυθαγόρειόν τινα καὶ Παρμενίδειον ἐζηλωκῶς βίον, ὃς τό τε ἱερὸν τοῦτο καὶ τὴν γραφὴν ἀνέθηκε τῷ Κρόνῳ. ^[5]
- ^{2 3} Πότερον οὖν, ἔφην ἐγώ, καὶ αὐτὸν τὸν ἄνδρα γινώσκεις ἑωρακῶς; Καὶ ἐθαύμασά γε, ἔφη, αὐτὸν πολυχρονιώτατον νεώτερος ὢν. πολλὰ γὰρ καὶ σπουδαῖα διελέγετο. τότε δὴ καὶ περὶ ταύτης [δὲ] τῆς μυθολογίας πολλάκις αὐτοῦ ἠκηκόειν διεξιόντος. Πρὸς Διὸς τοίνυν, ἔφην ἐγώ, εἰ μή τις σοὶ μεγάλη ἀσχολία τυγχάνει οὕσα, διήγησαι ἡμῖν· πάνυ γὰρ ἐπιθυμοῦμεν ἀκοῦσαι, τί ποτέ ἐστιν ὁ μῦθος. ^[5]
- ^{3 1} Οὐδεὶς φθόνος, ὦ ξένοι, ἔφη. ἀλλὰ τουτὶ πρῶτον δεῖ ὑμᾶς ἀκοῦσαι, ὅτι ἐπικίνδυνόν τι ἔχει ἡ ἐξήγησις. Οἶον τί; ἔφην ἐγώ. Ὅτι εἰ μὲν προσέξετε, ἔφη, καὶ συνήσετε τὰ λεγόμενα, φρόνιμοι καὶ εὐδαίμονες ἔσεσθε, εἰ δὲ μή, ἄφρονες καὶ κακοδαίμονες καὶ πικροὶ καὶ ἀμαθεῖς γενόμενοι κακῶς βιώσεσθε. ^[5]
- ^{3 2} ἔστι γὰρ ἡ ἐξήγησις ἐοικυῖα τῷ τῆς Σφιγγὸς αἰνίγματι, ὃ ἐκείνη προεβάλλετο τοῖς ἀνθρώποις. εἰ μὲν οὖν αὐτὸ συνίει τις, ἐσώζετο, εἰ δὲ μὴ συνίει, ἀπώλετο ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἐξηγήσεως ἔχει ταύτης. ἡ γὰρ ἀφροσύνη τοῖς ἀνθρώποις Σφίγξ ἐστίν. ^[5]

- ³ ³ αἰνίττεται δὲ τάδε, τί ἀγαθόν, τί κακόν, τί οὔτε ἀγαθὸν οὔτε κακόν ἐστὶν ἐν τῷ βίῳ. ταῦτ' οὖν ἐὰν μὲν τις μὴ συνιῇ, ἀπόλλυται ὑπ' αὐτῆς, οὐκ εἰσάπαξ, ὥσπερ ὁ ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς καταβρωθεὶς ἀπέθνησκεν, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν ἐν ὅλῳ τῷ βίῳ καταφθείρεται καθάπερ οἱ ἐπὶ τιμωρίᾳ παραδιδόμενοι. ^[5]
- ³ ⁴ ἐὰν δέ τις γνῶ, ἀνάπαλιν ἢ μὲν ἀφροσύνη ἀπόλλυται, αὐτὸς δὲ σώζεται καὶ μακάριος καὶ εὐδαίμων γίνεται ἐν παντὶ τῷ βίῳ. ὑμεῖς οὖν προσέχετε καὶ μὴ παρακούετε. Ὡς Ἡράκλειος, ὡς εἰς μεγάλην τινὰ ἐπιθυμίαν ἐμβέβληκας ἡμᾶς, εἰ ταῦθ' οὕτως ἔχει.
- ⁴ ¹ Ἀλλ' ἐστὶν, ἔφη, οὕτως ἔχοντα. Οὐκ ἂν φθάνοις τοίνυν διηγούμενος ὡς ἡμῶν προσεζόντων οὐ παρέργως, ἐπεὶ καὶ τὸ ἐπιτίμιον τοιοῦτόν ἐστιν. Ἀναλαβὼν οὖν ῥάβδον τινὰ καὶ ἐκτείνας πρὸς τὴν γραφὴν, Ὁρᾶτε, ἔφη, τὸν περίβολον τοῦτον; Ὁρῶμεν. ^[5]
- ⁴ ² Τοῦτο πρῶτον δεῖ εἰδέναι ὑμᾶς, ὅτι καλεῖται οὗτος ὁ τόπος Βίος. καὶ ὁ ὄχλος ὁ πολὺς ὁ παρὰ τὴν πύλην ἐφεστὼς οἱ μέλλοντες εἰσπορεύεσθαι εἰς τὸν Βίον οὗτοί εἰσιν. ^[5]
- ⁴ ³ ὁ δὲ γέρων ὁ ἄνω ἐστηκὼς ἔχων χάρτην τινὰ ἐν τῇ χειρὶ καὶ τῇ ἑτέρᾳ ὥσπερ δεικνύων τι, οὗτος Δαίμων καλεῖται· προστάττει δὲ τοῖς εἰσπορευομένοις, τί δεῖ αὐτοὺς ποιεῖν, ὡς ἂν εἰσέλθωσιν εἰς τὸν Βίον· δεικνύει δὲ ποῖαν ὁδὸν αὐτοὺς δεῖ βαδίζειν, εἰ μέλλουσι σώζεσθαι ἐν τῷ Βίῳ. Ποῖαν οὖν ὁδὸν κελεύει βαδίζειν ἢ πῶς; ἔφην ἐγώ. ^[5]
- ⁵ ¹ Ὁρᾶς οὖν, εἶπε, παρὰ τὴν πύλην θρόνον τινὰ κείμενον κατὰ τὸν τόπον, καθ' ὃν εἰσπορεύεται ὁ ὄχλος, ἐφ' οὗ κάθηται γυνὴ πεπλασμένη τῷ ἥθει καὶ πιθανῇ φαινομένη, ἢ ἐν τῇ χειρὶ ἔχει ποτήριόν τι; Ὁρῶ. ^[5]
- ⁵ ² ἀλλὰ τίς ἐστὶν αὕτη; ἔφην. Ἀπάτη καλεῖται, φησὶν, ἢ πάντας τοὺς ἀνθρώπους πλανῶσα. Εἴτα τί πράττει αὕτη; Τοὺς εἰσπορευομένους εἰς τὸν Βίον ποτίζει τῇ ἑαυτῆς δυνάμει. Τοῦτο δὲ τί ἐστὶ τὸ ποτόν; Πλάνος, ἔφη, καὶ ἄγνοια. ^[5]
- ⁵ ³ Εἴτα τί; Πιόντες τοῦτο πορεύονται εἰς τὸν Βίον. Πότερον οὖν πάντες πίνουσι τὸν πλάνον ἢ οὐ; Πάντες πίνουσιν, ἔφη, ἀλλ' οἱ μὲν πλεῖον, οἱ δὲ ἥττον. ^[5]
- ⁶ ¹ Ἔτι δὲ οὐχ ὁρᾶς ἔνδον τῆς πύλης πληθὺς τι γυναικῶν ἐτέρων παντοδαπὰς μορφὰς ἐχουσῶν; Ὁρῶ. Αὗται τοίνυν Δόξαι καὶ Ἐπιθυμίαι καὶ Ἡδοναὶ καλοῦνται.
- ⁶ ² ὅταν οὖν εἰσπορεύηται ὁ ὄχλος, ἀναπηδῶσιν αὗται καὶ πλέκονται πρὸς ἕκαστον, εἴτα ἀπάγουσι. Ποῦ δὲ ἀπάγουσιν αὐτούς; Αἱ μὲν εἰς τὸ σώζεσθαι, ἔφη, αἱ δὲ εἰς τὸ ἀπόλλυσθαι διὰ τὴν ἀπάτην. Ὡς δαιμόνιε, ὡς χαλεπὸν τὸ πόμα λέγεις. Καὶ πᾶσαί γε, ἔφη, ἐπαγγέλλονται ὡς ἐπὶ τὰ βέλτιστα ἄξουσιν καὶ εἰς βίον εὐδαίμονα καὶ λυσιτελεῖ. ^[5]
- ⁶ ³ οἱ δὲ διὰ τὴν ἄγνοιαν καὶ τὸν πλάνον, ὃν πεπώκασιν παρὰ τῆς Ἀπάτης, οὐχ εὐρίσκουσι ποῖα ἐστὶν ἡ ἀληθινὴ ὁδὸς ἢ ἐν τῷ Βίῳ, ἀλλὰ πλανῶνται εἰκῇ, ὥσπερ ὁρᾶς καὶ τοὺς πρότερον εἰσπορευομένους ὡς περιάγονται ὅποι ἂν τύχη. Ὁρῶ τούτους, ἔφην. ^[5]
- ⁷ ¹ ἢ δὲ γυνὴ ἐκείνη τίς ἐστὶν ἢ ὥσπερ τυφλὴ καὶ μαινομένη τις εἶναι δοκοῦσα καὶ ἐστηκυῖα ἐπὶ λίθου τινὸς στρογγύλου; Καλεῖται μὲν, ἔφη, Τύχη· ἔστι δὲ οὐ μόνον τυφλὴ καὶ μαινομένη, ἀλλὰ καὶ κωφὴ. Αὕτη οὖν τί ἔργον ἔχει; Περιπορεύεται πανταχοῦ, ἔφη· καὶ παρ' ὧν μὲν ἀρπάζει τὰ ὑπάρχοντα καὶ ἑτέροις δίδωσι· παρὰ δὲ τῶν αὐτῶν πάλιν ἀφαιρεῖται παραχρῆμα ἃ δέδωκε καὶ ἄλλοις δίδωσιν εἰκῇ καὶ ἀβεβαίως. ^[5]
- ⁷ ² διὸ καὶ τὸ σημεῖον καλῶς μηνύει τὴν φύσιν αὐτῆς. Ποῖον τοῦτο; ἔφην ἐγώ.
- ⁷ ³ Ὅτι ἐπὶ λίθου στρογγύλου ἔστηκεν. Εἴτα τί τοῦτο σημαίνει; Οὐκ ἀσφαλὴς οὐδὲ βεβαία ἐστὶν ἢ παρ' αὐτῆς δόσις. ἐκπτώσεις γὰρ μεγάλαι καὶ σκληραὶ γίνονται, ὅταν τις αὐτῇ πιστεύῃ. Ὁ δὲ [τῶν ἀνθρώπων] πολὺς ὄχλος οὗτος ὁ περὶ αὐτὴν ἐστηκὼς τί βούλεται καὶ τίνες καλοῦνται; Καλοῦνται μὲν οὗτοι ἀπροβούλευτοι· αἰτοῦσι δὲ ἕκαστος αὐτῶν ἃ ῥίπτει. ^[5]

- 8 1 Πῶς οὖν οὐχ ὁμοίαν ἔχουσι τὴν μορφήν, ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν δοκοῦσι χαίρειν, οἱ δὲ ἀθυμοῦσιν ἐκτετακότες τὰς χεῖρας; Οἱ μὲν δοκοῦντες, ἔφη, χαίρειν καὶ γελᾶν αὐτῶν οἱ εἰληφότες τι παρ' αὐτῆς εἰσιν· οὗτοι δὲ καὶ ἀγαθὴν Τύχην αὐτὴν καλοῦσιν. ^[5]
- 8 2 οἱ δὲ δοκοῦντες κλαίειν [καὶ ἐκτετακότες] εἰσὶ παρ' ὧν ἀφείλετο ἃ δέδωκε πρότερον αὐτοῖς. οὗτοι δὲ πάλιν αὐτὴν κακὴν Τύχην καλοῦσι. Τίνα οὖν ἐστὶν ἃ δίδωσιν αὐτοῖς, ὅτι οὕτως οἱ μὲν λαμβάνοντες χαίρουσιν, οἱ δὲ ἀποβάλλοντες κλαίουσι; Ταῦτα, ἔφη, ἃ παρὰ τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις δοκεῖ εἶναι ἀγαθὰ. ^[5]
- 8 3 Ταῦτα οὖν τίνα ἐστί; Πλοῦτος δηλονότι καὶ δόξα καὶ εὐγένεια καὶ τέκνα καὶ τυραννίδες καὶ βασιλεῖαι καὶ τᾶλλα ὅσα τούτοις παραπλήσια. ^[5]
- 8 4 Ταῦτα οὖν πῶς οὐκ ἔστιν ἀγαθὰ; Περὶ μὲν τούτων, ἔφη, καὶ αὐθις ἐκποιήσει διαλέγεσθαι, νῦν δὲ περὶ τὴν μυθολογίαν γινώμεθα. Ἔστω οὕτως. Ὅρᾳς οὖν, ὡς ἂν παρέλθῃς τὴν πύλην ταύτην, ἀνωτέρω ἄλλον περίβολον καὶ γυναικας ἔξω τοῦ περιβόλου ἐστηκυίας κεκοσμημένας ὥσπερ ἐταῖραι εἰώθασι; Καὶ μάλα. ^[5]
- 9 1 Αὗται τοίνυν ἢ μὲν Ἀκрасία καλεῖται, ἢ δὲ Ἀσωτία, ἢ δὲ Ἀπληστία, ἢ δὲ Κολακεία. Τί οὖν ὧδε ἐστήκασιν αὗται; Παρατηροῦσιν, ἔφη, τοὺς εἰληφότας τι παρὰ τῆς Τύχης. ^[5]
- 9 2 Εἶτα τί; Ἀναπηδῶσι καὶ συμπλέκονται αὐτοῖς καὶ κολακεύουσι καὶ ἀξιοῦσι παρ' αὐταῖς μένειν λέγουσαι ὅτι βίον ἔξουσιν ἡδύν τε καὶ ἄπονον καὶ κακοπάθειαν ἔχοντα οὐδεμίαν. ^[5]
- 9 3 ἐὰν οὖν τις πεισθῇ ὑπ' αὐτῶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ἥδυπάθειαν, μέχρι μὲν τινος ἡδεῖα δοκεῖ εἶναι ἡ διατριβή, ἕως ἂν γαργαλίῃ τὸν ἄνθρωπον, εἴτ' οὐκέτι. ὅταν γὰρ ἀνανήψῃ, αἰσθάνεται ὅτι οὐκ ἦσθιεν, ἀλλ' ὑπ' αὐτῆς κατησθίετο καὶ ὑβρίζετο.
- 9 4 διὸ καὶ ὅταν ἀναλώσῃ πάντα ὅσα ἔλαβε παρὰ τῆς Τύχης, ἀναγκάζεται ταύταις ταῖς γυναιξὶ δουλεύειν καὶ πάνθ' ὑπομένειν καὶ ἀσχημονεῖν καὶ ποιεῖν ἔνεκεν τούτων πάντα ὅσα ἐστὶ βλαβερά, οἷον ἀποστερεῖν, ἱεροσυλεῖν, ἐπιорκεῖν, προδιδόναι, ληΐζεσθαι καὶ πάνθ' ὅσα τούτοις παραπλήσια. ὅταν οὖν πάντα αὐτοῖς ἐπιλίπῃ, παραδίδονται τῇ Τιμωρίᾳ. Ποία δὲ ἐστὶν αὕτη; Ὅρᾳς ὀπίσω τι, ἔφη, αὐτῶν ἄνω ὥσπερ θυρίον μικρὸν καὶ τόπον στενὸν τινα καὶ σκοτεινόν; <Καὶ μάλα. ^[5]
- 10 1 > Οὐκοῦν καὶ γυναῖκες αἰσχροὶ καὶ ῥυπαροὶ καὶ ῥάκη ἡμφιεσμένοι δοκοῦσι συνεῖναι; Καὶ μάλα. ^[5]
- 10 2 Αὗται τοίνυν, ἔφη, ἢ μὲν τὴν μᾶστιγα ἔχουσα καλεῖται Τιμωρία, ἢ δὲ τὴν κεφαλὴν ἐν τοῖς γόνασιν ἔχουσα Λύπη, ἢ δὲ τὰς τρίχας τίλλουσα ἑαυτῆς Ὀδύνη. Ὁ δὲ ἄλλος οὗτος ὁ παρεστηκὼς αὐταῖς δυσειδής τις καὶ λεπτὸς καὶ γυμνός, καὶ μετ' αὐτοῦ τις ἄλλη ὁμοία αὐτῷ αἰσχρὰ καὶ λεπτὴ, τίς ἐστίν; Ὁ μὲν Ὀδυρμὸς καλεῖται, ἔφη, ἢ δὲ Ἀθυμία, ἀδελφὴ δ' ἐστὶν αὕτη αὐτοῦ.
- 10 4 τούτοις οὖν παραδίδονται καὶ μετὰ τούτων συμβιοῖ τιμωρούμενος· εἶτα ἐνταῦθα πάλιν εἰς τὸν ἕτερον οἶκον ῥίπτεται, εἰς τὴν Κακοδαιμονίαν, καὶ ὧδε τὸν λοιπὸν βίον καταστρέφει ἐν πάσῃ κακοδαιμονίᾳ, ἂν μὴ ἡ Μετάνοια αὐτῷ ἐπιτύχῃ ἐκ προαιρέσεως συναντήσασα. Εἶτα τί γίνεται, ἐὰν ἡ Μετάνοια αὐτῷ συναντήσῃ; Ἐξαιρεῖ αὐτὸν ἐκ τῶν κακῶν καὶ συνίστησιν αὐτῷ ἑτέραν Δόξαν [καὶ Ἐπιθυμίαν] τὴν εἰς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν ἄγουσαν, ἅμα δὲ καὶ τὴν εἰς τὴν Ψευδοπαιδείαν καλουμένην. ^[5]
- 11 2 Εἶτα τί γίνεται; Ἐὰν μὲν, φησί, τὴν Δόξαν ταύτην προσδέξῃται τὴν ἄγουσαν αὐτὸν εἰς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν, καθαρθεὶς ὑπ' αὐτῆς σώζεται καὶ μακάριος καὶ εὐδαίμων γίνεται ἐν τῷ βίῳ· εἰ δὲ μή, πάλιν πλανᾶται ὑπὸ τῆς Ψευδοδοξίας. Ὡ Ἡράκλεις, ὡς μέγας ὁ κίνδυνος ἄλλος οὗτος. ^[5]

- 12 1 ἡ δὲ Ψευδοπαιδεία ποία ἐστίν; ἔφην ἐγώ. Οὐχ ὁρᾷς τὸν ἕτερον περίβολον ἐκεῖνον; Καὶ μάλα, ἔφην ἐγώ.
- 12 2 Οὐκοῦν ἔξω τοῦ περιβόλου παρὰ τὴν εἴσοδον γυνή τις ἔστηκεν, ἥ δοκεῖ πάνυ καθάριος καὶ εὐτακτος εἶναι; Καὶ μάλα. Ταύτην τοίνυν οἱ πολλοὶ καὶ εἰκαῖοι τῶν ἀνδρῶν Παιδείαν καλοῦσιν· οὐκ ἔστι δέ, ἀλλὰ Ψευδοπαιδεία, ἔφη.
- 12 3 οἱ μὲν τοι σωζόμενοι ὁπότεν βούλονται εἰς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν ἐλθεῖν, ὧδε πρῶτον παραγίνονται. Πότερον οὖν ἄλλη ὁδὸς οὐκ ἔστιν ἐπὶ τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν ἄγουσα; 〈Οὐκ〉 ἔστιν, ἔφη. Οὗτοι δὲ οἱ ἄνθρωποι οἱ ἔσω τοῦ περιβόλου ἀνακάμπτοντες τίνες εἰσίν; Οἱ τῆς Ψευδοπαιδείας, ἔφη, ἐρασταὶ ἡπατημένοι καὶ οἰόμενοι μετὰ τῆς ἀληθινῆς Παιδείας συνομιλεῖν. [5]
- 13 1 Τίνες οὖν καλοῦνται οὗτοι; Οἱ μὲν ποιηταί, ἔφη, οἱ δὲ ῥήτορες, οἱ δὲ διαλεκτικοί, οἱ δὲ μουσικοί, οἱ δὲ ἀριθμητικοί, οἱ δὲ γεωμέτραι, οἱ δὲ ἀστρολόγοι, οἱ δὲ κριτικοί, οἱ δὲ ἡδονικοί, οἱ δὲ περιπατητικοί καὶ ὅσοι ἄλλοι τούτοις εἰσὶ παραπλήσιοι. [5]
- 14 1 Αἱ δὲ γυναῖκες ἐκεῖναι αἱ δοκοῦσαι περιτρέχειν ὅμοιαι ταῖς πρώταις, ἐν αἷς ἔφης εἶναι τὴν Ἀκρασίαν [καὶ αἱ ἄλλαι αἱ μετ' αὐτῶν] τίνες εἰσίν; Αὐταὶ ἐκεῖναί εἰσιν, ἔφη. Πότερον οὖν καὶ ὧδε εἰσπορεύονται; Νῆ Δία καὶ ὧδε, σπανίως δὲ καὶ οὐχὶ ὥσπερ ἐν τῷ πρώτῳ περιβόλῳ.
- 14 2 Πότερον οὖν καὶ αἱ Δόξαι; ἔφην. Μένει γὰρ καὶ ἐν τούτοις τὸ πόμα, ὃ ἔπιον παρὰ τῆς Ἀπάτης, καὶ ἡ ἄγνοια μένει [ἐν τούτοις νῆ Δία] καὶ μετ' αὐτῆς γε ἡ ἀφροσύνη, καὶ οὐ μὴ ἀπέλθῃ ἀπ' αὐτῶν οὔθ' ἡ δόξα οὔθ' ἡ λοιπὴ κακία μέχρι ἂν ἀπογνόντες τῆς Ψευδοπαιδείας εἰσέλθωσιν εἰς τὴν ἀληθινὴν ὁδὸν καὶ πίωσι τὰς τούτων καθαρτικὰς δυνάμεις. [5]
- 14 4 εἴτα ὅταν καθαρθῶσι καὶ ἐκβάλωσι τὰ κακὰ πάνθ' ὅσα ἔχουσι καὶ τὰς δόξας καὶ τὴν ἄγνοιαν καὶ τὴν λοιπὴν κακίαν πᾶσαν, τότε ἂν οὕτω σωθῇσονται. ὧδε δὲ μένοντες παρὰ τῇ Ψευδοπαιδείᾳ οὐδέποτε ἀπολυθήσονται οὐδὲ ἐλλείψει αὐτοὺς κακὸν οὐδὲν ἔνεκα τούτων τῶν μαθημάτων. Ποία οὖν αὕτη ἡ ὁδὸς ἐστίν ἡ φέρουσα ἐπὶ τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν; [ἔφην]. [5]
- 15 1 Ὅρᾳς ἄνω, ἔφη, τόπον τινὰ ἐκεῖνον, ὅπου οὐδεὶς ἐπικατοικεῖ, ἀλλ' ἔρημος δοκεῖ εἶναι; Ὅρῳ. Οὐκοῦν καὶ θύραν τινὰ μικρὰν καὶ ὁδὸν τινὰ πρὸ τῆς θύρας, ἥτις οὐ πολὺ ὀχλεῖται, ἀλλ' ὀλίγοι πάνυ πορεύονται ὥσπερ δι' ἀνοδίας τινὸς καὶ τραχείας καὶ πετρώδους εἶναι δοκούσης; Καὶ μάλα, ἔφην. [5]
- 15 3 Οὐκοῦν καὶ βουνὸς τις ὑψηλὸς δοκεῖ εἶναι καὶ ἀνάβασις στενὴ πάνυ καὶ κρημνοὺς ἔχουσα ἔνθεν καὶ ἔνθεν βαθεῖς. Ὅρῳ. Αὕτη τοίνυν ἐστίν ἡ ὁδὸς, ἔφη, ἡ ἄγουσα πρὸς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν. Καὶ μάλα γε χαλεπὴ προσιδεῖν. [5]
- 15 4 Οὐκοῦν καὶ ἄνω ἐπὶ τοῦ βουνοῦ ὁρᾷς πέτραν τινὰ μεγάλην καὶ ὑψηλὴν καὶ κύκλῳ ἀπόκρημνον; Ὅρῳ, ἔφην. Ὅρᾳς οὖν καὶ γυναῖκας δύο ἐστηκυίας ἐπὶ τῆς πέτρας λιπαρὰς καὶ εὐεκτούσας τῷ σώματι, ὡς ἐκτετάκασι τὰς χεῖρας προθύμως; Ὅρῳ, ἀλλὰ τίνες καλοῦνται, ἔφην, αὗται; Ἡ μὲν Ἐγκράτεια καλεῖται, ἔφη, ἡ δὲ Καρτερία· εἰσὶ δὲ ἀδελφαί.
- 16 2 Τί οὖν τὰς χεῖρας ἐκτετάκασι προθύμως οὕτως; Παρακαλοῦσιν, ἔφη, τοὺς παραγινόμενους ἐπὶ τὸν τόπον θαρρεῖν καὶ μὴ ἀποδελιᾶν λέγουσαι ὅτι βραχὺ ἔτι δεῖ καρτερῆσαι αὐτοὺς, εἴτα ἥξουσιν εἰς ὁδὸν καλὴν.
- 16 4 Ὅταν οὖν παραγένωνται ἐπὶ τὴν πέτραν, πῶς ἀναβαίνουν; ὁρῶ γὰρ ὁδὸν φέρουσαν οὐδεμίαν ἐπ' αὐτάς. Αὐταὶ ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ προσκαταβαίνουνσι καὶ ἔλκουσιν αὐτοὺς ἄνω πρὸς αὐτάς, εἴτα κελεύουσιν αὐτοὺς διαναπαύσασθαι.
- 16 5 καὶ μετὰ μικρὸν διδόασιν ἰσχὺν καὶ θάρσος καὶ ἐπαγγέλλονται αὐτοὺς καταστήσειν πρὸς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν καὶ δεικνύουσιν αὐτοῖς τὴν ὁδόν, ὡς ἔστι καλὴ τε καὶ ὁμαλὴ καὶ

εὐπόρευτος καὶ καθαρὰ παντὸς κακοῦ, ὥσπερ ὄραξ. Ἐμφαίνει νῆ Δία. Ὁραξ οὖν, ἔφη, καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἄλσους ἐκείνου τόπον τινά, ὃς δοκεῖ καλός τε εἶναι καὶ λειμωνοειδὴς καὶ φωτὶ πολλῷ καταλαμπόμενος; Καὶ μάλα. ^[5]

17 2 Κατανοεῖς οὖν ἐν μέσῳ τῷ λειμῶνι περίβολον ἕτερον καὶ πύλην ἑτέραν; Ἔστιν οὕτως. ἀλλὰ τίς καλεῖται ὁ τόπος οὗτος; Εὐδαιμόνων οἰκητήριον, ἔφη· ὧδε γὰρ διατρίβουσιν αἱ Ἀρεταὶ πᾶσαι καὶ ἡ Εὐδαιμονία.

17 3 Εἶεν, ἔφην ἐγώ, ὥς καλὸν λέγεις τὸν τόπον εἶναι. Οὐκοῦν παρὰ τὴν πύλην ὄραξ, ἔφη, ὅτι γυνὴ τις ἐστὶ καλὴ καὶ καθεστηκυῖα τὸ πρόσωπον, μέση δὲ καὶ κεκριμένη ἤδη τῇ ἡλικίᾳ, στολὴν δ' ἔχουσα ἀπλὴν τε καὶ ἀκαλλώπιστον; ἔστηκε δὲ οὐκ ἐπὶ στρογγύλῳ λίθῳ, ἀλλ' ἐπὶ τετραγώνῳ ἀσφαλῶς κειμένου. ^[5]

18 2 καὶ μετὰ ταύτης ἄλλαι δύο εἰσὶ θυγατέρες τινὲς δοκοῦσαι εἶναι. Ἐμφαίνει οὕτως ἔχειν. Τούτων τοίνυν ἡ μὲν ἐν τῷ μέσῳ Παιδεῖα ἐστίν, ἡ δὲ Ἀλήθεια, ἡ δὲ Πειθώ. Τί δὲ ἔστηκεν ἐπὶ λίθῳ τετραγώνῳ αὕτη; Σημεῖον, ἔφη, ὅτι ἀσφαλὴς τε καὶ βεβαία ἡ πρὸς αὐτὴν ὁδὸς ἐστὶ τοῖς ἀφικνουμένοις καὶ τῶν διδομένων ἀσφαλὴς ἡ δόσις τοῖς λαμβάνουσι. ^[5]

18 4 Καὶ τίνα ἐστίν, ἃ δίδωσιν αὕτη; Θάρσος καὶ ἀφοβία, ἔφη ἐκεῖνος. Ταῦτα δὲ τίνα ἐστίν; Ἐπιστήμη, ἔφη, τοῦ μηδὲν ἂν ποτε δεινὸν παθεῖν ἐν τῷ βίῳ. Ὡς Ἡράκλεις ὥς καλά, ἔφην, τὰ δῶρα. ^[5]

19 1 ἀλλὰ τίνας ἔνεκεν οὕτως ἔξω τοῦ περιβόλου ἔστηκεν; Ὅπως τοὺς παραγινομένους, ἔφη, θεραπεύῃ καὶ ποτίζει τὴν καθαρτικὴν δύναμιν. εἴθ' ὅταν καθαρθῶσιν, οὕτως εἰσάγει τούτους πρὸς τὰς Ἀρετάς. Πῶς τοῦτο; ἔφην ἐγώ, οὐ γὰρ συνίημι. ^[5]

19 2 Ἀλλὰ συνήσεις, ἔφη. ὥς ἂν, εἴ τις φιλοτίμως κάμνων ἐτύγχανε, πρὸς ἱατρὸν ἂν δήπου γενόμενος πρότερον καθαρτικοῖς ἐξέβαλλε τὰ νοσοποιοῦντα, εἴτα οὕτως ἂν ὁ ἱατρὸς αὐτὸν εἰς ἀνάληψιν καὶ ὑγίαν κατέστησεν, εἰ δὲ μὴ ἐπέιθετο οἷς ἐπέταττεν, εὐλόγως ἂν δήπου ἀπωσθεῖς ἐξώλετο ὑπὸ τῆς νόσου— Ταῦτα μὲν συνίημι, ἔφην ἐγώ. ^[5]

19 4 Τὸν αὐτὸν τοίνυν τρόπον, ἔφη, καὶ πρὸς τὴν Παιδεῖαν ὅταν τις παραγένηται, θεραπεύει αὐτὸν καὶ ποτίζει τῇ ἑαυτῆς δυνάμει, ὅπως ἐκκαθάρῃ πρῶτον καὶ ἐκβάλῃ τὰ κακὰ πάντα ὅσα ἔχων ἦλθε. Ποῖα ταῦτα; Τὴν ἄγνοιαν καὶ τὸν πλάνον, ὃν ἐπεπώκει παρὰ τῆς Ἀπάτης, καὶ τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὴν ἀκρασίαν καὶ τὸν θυμὸν καὶ τὴν φιλαργυρίαν καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, ὧν ἀνεπλήσθη ἐν τῷ πρώτῳ περιβόλῳ. ^[5]

20 1 Ὅταν οὖν καθαρθῇ, ποῦ αὐτὸν ἀποστέλλει; Ἐνδον, ἔφη, πρὸς τὴν Ἐπιστήμην καὶ πρὸς τὰς ἄλλας Ἀρετάς. Ποίας ταύτας; Οὐχ ὄραξ, ἔφη, ἔσω τῆς πύλης χορὸν γυναικῶν, ὥς εὐειδεῖς δοκοῦσιν εἶναι καὶ εὐτακτοὶ καὶ στολὴν ἀτρύφερον καὶ ἀπλὴν ἔχουσιν· ἔτι τε ὥς ἄπλαστοί εἰσι καὶ οὐδαμῶς κεκαλλωπισμέναι καθάπερ αἱ ἄλλαι; Ὅρῳ, ἔφην.

20 3 ἀλλὰ τίνας αὗται καλοῦνται; Ἡ μὲν πρώτη Ἐπιστήμη, ἔφη, καλεῖται, αἱ δὲ ἄλλαι ταύτης ἀδελφαὶ Ἀνδρεία, Δικαιοσύνη, Καλοκάγαθία, Σωφροσύνη, Εὐταξία, Ἐλευθερία, Ἐγκράτεια, Πράοτης. Ὡς κάλλιστε, ἔφην ἔγωγε, ὥς ἐν μεγάλῃ ἐλπίδι ἐσμέν.

20 4 Ἐὰν συνῆτε, ἔφη, καὶ ἔξιν περιποιήσεσθε ὧν ἀκούετε. Ἀλλὰ προσέξομεν, ἔφην ἔγωγε, ὥς μάλιστα. Τοιγαροῦν, ἔφη, σωθήσεσθε. Ὅταν οὖν παραλάβωσιν αὐτὸν αὗται, ποῦ ἄγουσι; Πρὸς τὴν μητέρα, ἔφη. ^[5]

21 1 Αὕτη δὲ τίς ἐστίν; Εὐδαιμονία, ἔφη. Ποία δ' ἐστὶν αὕτη; Ὁραξ τὴν ὁδὸν ἐκείνην τὴν φέρουσαν ἐπὶ τὸ ὑψηλὸν ἐκεῖνο, ὃ ἐστὶν ἀκρόπολις τῶν περιβόλων πάντων; Ὅρῳ. ^[5]

21 3 Οὐκοῦν ἐπὶ τοῦ προπυλαίου γυνὴ καθεστηκυῖα εὐειδὴς τις κάθηται ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ κεκοσμημένη ἐλευθέρως καὶ ἀπεριέργως καὶ ἐστεφανωμένη στεφάνῳ εὐανθεῖ πάνυ καλῷ;

Ἐμφαίνει οὕτως. Αὕτη τοίνυν ἐστὶν ἡ Εὐδαιμονία, ἔφη. Ὄταν οὖν ὧδέ τις παραγένηται, τί ποιεῖ; Στεφανοὶ αὐτόν, ἔφη, τῇ ἐαυτῆς δυνάμει ἢ τε Εὐδαιμονία καὶ αἱ ἄλλαι Ἀρεταὶ πᾶσαι ὥσπερ τοὺς νενικηκότας τοὺς μεγίστους ἀγῶνας. ^[5]

22 1 Καὶ ποίους ἀγῶνας νενίκηκεν αὐτός; ἔφην ἐγώ. Τοὺς μεγίστους, ἔφη, καὶ τὰ μέγιστα θηρία, ἃ πρότερον αὐτὸν κατήσθιε καὶ ἐκόλαζε καὶ ἐποίει δοῦλον, ταῦτα πάντα νενίκηκε καὶ ἀπέρριπεν ἀφ' ἐαυτοῦ καὶ κεκράτηκεν ἐαυτοῦ, ὥστε ἐκεῖνα νῦν τούτῳ δουλεύουσι, καθάπερ οὗτος ἐκείνοις πρότερον. ^[5]

23 1 Ποῖα ταῦτα λέγεις θηρία; πάνυ γὰρ ἐπιποθῶ ἀκοῦσαι. Πρῶτον μὲν, ἔφη, τὴν Ἀγνοίαν καὶ τὸν Πλάνον. ἢ οὐ δοκεῖ σοι ταῦτα θηρία; Καὶ πονηρά γε, ἔφην ἐγώ. Εἶτα τὴν Λύπην καὶ τὸν Ὀδυρμόν καὶ τὴν Φιλαργυρίαν καὶ τὴν Ἀκρασίαν καὶ τὴν λοιπὴν ἅπασαν Κακίαν. ^[5]

23 2 πάντων τούτων κρατεῖ καὶ οὐ κρατεῖται ὥσπερ πρότερον. Ὡ καλῶν ἔργων, ἔφην ἐγώ, καὶ καλλίστης νίκης.

23 3 ἀλλ' ἐκεῖνο ἔτι μοι εἰπέ· τίς ἡ δύναμις τοῦ στεφάνου, ᾧ ἔφης ... στεφανοῦν αὐτόν; Εὐδαιμονική, ᾧ νεανίσκε.

23 4 ὁ γὰρ στεφανωθεὶς ταύτῃ τῇ δυνάμει εὐδαίμων γίνεται καὶ μακάριος καὶ οὐκ ἔχει ἐν ἑτέροις τὰς ἐλπίδας τῆς εὐδαιμονίας, ἀλλ' ἐν αὐτῷ. Ὡς καλὸν τὸ νίκημα λέγεις.

24 1 ὅταν δὲ στεφανωθῇ, τί ποιεῖ ἢ ποῖ βαδίζει; Ἄγουσιν αὐτὸν ὑπολαβοῦσαι αἱ Ἀρεταὶ πρὸς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὅθεν ἦλθε πρῶτον, καὶ δεικνύουσιν αὐτῷ τοὺς ἐκεῖ διατρίβοντας ὡς κακῶς διατρίβουσι καὶ ἀθλίως ζῶσι καὶ ὡς ναυαγοῦσιν ἐν τῷ βίῳ καὶ πλανῶνται καὶ ἄγονται κατακεκρατημένοι ὥσπερ ὑπὸ πολεμίων, οἱ μὲν ὑπ' Ἀκρασίας, οἱ δὲ ὑπ' Ἀλαζονείας, οἱ δὲ ὑπὸ Φιλαργυρίας, ἑτεροὶ δὲ ὑπὸ Κενοδοξίας, οἱ δὲ ὑφ' ἐτέρων Κακῶν. ^[5]

24 3 ἐξ ὧν οὐ δύνανται ἐκλῦσαι ἐαυτοὺς τῶν δεινῶν, οἷς δέδενται, ὥστε σωθῆναι καὶ ἀφικέσθαι ὧδε, ἀλλὰ ταράττονται διὰ παντὸς τοῦ βίου. τοῦτο δὲ πάσχουσι διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὴν ἐνθάδε ὁδὸν εὐρεῖν· ἐπελάθοντο γὰρ τὸ παρὰ τοῦ Δαιμονίου πρόσταγμα. Ὅρθῳς μοι δοκεῖς λέγειν. ^[5]

25 1 ἀλλὰ καὶ τοῦτο πάλιν ἀπορῶ, διὰ τί δεικνύουσιν αὐτῷ τὸν τόπον ἐκεῖνον αἱ Ἀρεταί, ὅθεν ἦκει τὸ πρότερον. Οὐκ ἀκριβῶς ἦδει οὐδὲ ἠπίστατο, ἔφη, οὐδὲν τῶν ἐκεῖ, ἀλλ' ἐνεδοίαζε καὶ διὰ τὴν ἄγνοιαν καὶ τὸν πλάνον, ὃν δὴ ἐπεπώκει, τὰ μὴ ὄντα ἀγαθὰ ἐνόμιζεν ἀγαθὰ εἶναι καὶ τὰ μὴ ὄντα κακὰ κακά.

25 3 διὸ καὶ ἔζη κακῶς, ὥσπερ οἱ ἄλλοι οἱ ἐκεῖ διατρίβοντες. νῦν δὲ ἀπειληφῶς τὴν ἐπιστήμην τῶν συμφερόντων αὐτός τε καλῶς ζῇ καὶ τούτους θεωρεῖ ὡς κακῶς πράσσουσιν. Ἐπειδὴν οὖν θεωρήσῃ πάντα, τί ποιεῖ ἢ ποῦ ἔτι βαδίζει; Ὅπου ἂν βούληται, ἔφη.

26 1 πανταχοῦ γὰρ ἔστιν αὐτῷ ἀσφάλεια ὥσπερ τῷ τὸ Κωρύκιον ἄντρον ἔχοντι, καὶ πανταχοῦ, οὗ ἂν ἀφίκηται, πάντα καλῶς βιώσεται μετὰ πάσης ἀσφαλείας. ὑποδέχονται γὰρ αὐτὸν ἀσμένως πάντες καθάπερ τὸν ἱατρὸν οἱ πάσχοντες. Πότερον οὖν κάκείνας τὰς γυναῖκας, ἃς ἔφης θηρία εἶναι, οὐκέτι φοβεῖται, μή τι πάθῃ ὑπ' αὐτῶν; Οὐ μὴ διοχληθήσεται οὐδὲν οὔτε ὑπὸ Ὀδύνης οὔτε ὑπὸ Λύπης οὔτε ὑπ' Ἀκρασίας οὔτε ὑπὸ Φιλαργυρίας οὔτε ὑπὸ Πενίας οὔτε ὑπὸ ἄλλου Κακοῦ οὐδενός. ^[5]

26 3 ἀπάντων γὰρ κυριεύει καὶ ἐπάνω πάντων ἐστὶ τῶν πρότερον αὐτὸν λυπούντων καθάπερ οἱ ἐχιοδεῖκται. τὰ γὰρ θηρία δήπου τὰ πάντας τοὺς ἄλλους κακοποιοῦντα μέχρι θανάτου ἐκείνους οὐ λυπεῖ διὰ τὸ ἔχειν ἀντιφάρμακον αὐτούς, οὕτω καὶ τοῦτον οὐκέτι οὐδὲν λυπεῖ διὰ τὸ ἔχειν ἀντιφάρμακον. Καλῶς ἐμοὶ δοκεῖς λέγειν. ^[5]

27 1 ἀλλ' ἔτι τοῦτό μοι εἰπέ. τίνες εἰσὶν οὗτοι οἱ δοκοῦντες ἐκεῖθεν ἀπὸ τοῦ βουνοῦ παραγίνεσθαι; καὶ οἱ μὲν αὐτῶν ἐστεφανωμένοι ἔμφασιν ποιοῦσιν εὐφροσύνης τινός, οἱ δὲ ἀστεφάνωτοι

λύπης καὶ ταραχῆς καὶ τὰς κνήμας καὶ τὰς κεφαλὰς δοκοῦσι τετρίφθαι, κατέχονται δὲ ὑπὸ
γυναικῶν τινων. ^[5]

27 2 Οἱ μὲν ἐστεφανωμένοι οἱ σεσωσμένοι εἰσὶ πρὸς τὴν Παιδείαν καὶ εὐφραίνονται τετυχηκότες
αὐτῆς.

27 3 οἱ δὲ ἀστεφάνωτοι οἱ μὲν ἀπεγνωσμένοι ὑπὸ τῆς Παιδείας ἀνακάμπουσι κακῶς καὶ ἀθλίως
διακείμενοι· οἱ δὲ ἀποδεδειλιακότες καὶ οὐκ ἀναβεβηκότες πρὸς τὴν Καρτερίαν πάλιν
ἀνακάμπουσι καὶ πλανῶνται ἀνοδίᾳ. Αἱ δὲ γυναῖκες αἱ μετ' αὐτῶν ἀκολουθοῦσαι τίνες εἰσὶν
αὗται; Λῦπαι, ἔφη, καὶ Ὀδύναι καὶ Ἀθυμίαι καὶ Ἀδοξίαι καὶ Ἄγνοιαι. ^[5]

28 1 Πάντα κακὰ λέγεις αὐτοῖς ἀκολουθεῖν. Νῆ Δία πάντα, ἔφη, ἐπακολουθοῦσιν. ὅταν δὲ οὗτοι
παραγένωνται εἰς τὸν πρῶτον περίβολον πρὸς τὴν Ἥδυπάθειαν καὶ τὴν Ἀκρασίαν, οὐχ
ἑαυτοὺς αἰτιῶνται, ἀλλ' εὐθὺς κακῶς λέγουσι καὶ τὴν Παιδείαν καὶ τοὺς ἐκέισε βαδίζοντας, ὡς
ταλαίπωροι καὶ ἄθλιοι εἰσὶ καὶ κακοδαίμονες, οἱ τὸν βίον τὸν παρ' αὐταῖς ἀπολιπόντες κακῶς
ζῶσι καὶ οὐκ ἀπολαύουσι τῶν παρ' αὐταῖς ἀγαθῶν. ^[5]

28 3 Ποῖα δὲ λέγουσιν ἀγαθὰ εἶναι; Τὴν ἀσωτίαν καὶ τὴν ἀκρασίαν, ὡς εἴποι ἄν τις ἐπὶ κεφαλαίου.
τὸ γὰρ εὐωχεῖσθαι βοσκημάτων τρόπον ἀπόλαυσιν μεγίστων ἀγαθῶν ἡγοῦνται εἶναι. Αἱ δὲ
ἕτεραι γυναῖκες αἱ ἐκεῖθεν παραγινόμεναι ἰλαραὶ τε καὶ γελῶσαι τίνες καλοῦνται; Δόξαι, ἔφη,
καὶ ἀγαγοῦσαι πρὸς τὴν Παιδείαν τοὺς εἰσελθόντας πρὸς τὰς Ἀρετὰς ἀνακάμπουσιν, ὅπως
ἐτέρους ἀγάγωσι, καὶ ἀναγγέλλουσιν, ὅτι εὐδαίμονες ἤδη γεγόνασιν οὐς τότε ἀπήγαγον.

29 3 Πότερον οὖν, ἔφην ἐγώ, αὗται εἴσω πρὸς τὰς Ἀρετὰς <οὐκ> εἰσπορεύονται; [Ἔφη οὐ.] Οὐ γὰρ
θέμις Δόξαν εἰσπορεύεσθαι πρὸς τὴν Ἐπιστήμην, ἀλλὰ τῇ Παιδείᾳ παραδιδόασιν αὐτούς.

29 4 εἶτα ὅταν ἡ Παιδεία παραλάβῃ, ἀνακάμπουσιν αὗται πάλιν ἄλλους ἄξουσai, ὥσπερ αἱ νῆες τὰ
φορτία ἐξελόμεναι πάλιν ἀνακάμπουσιν καὶ ἄλλων τινῶν γεμίζονται. Ταῦτα μὲν δὴ καλῶς μοι
δοκεῖς, ἔφην, ἐξηγεῖσθαι.

30 1 ἀλλ' ἐκεῖνο οὐδέπω ἡμῖν δεδήλωκας, τί προστάττει τὸ Δαιμόνιον τοῖς εἰσπορευομένοις εἰς τὸν
Βίον ποιεῖν. Θαρρεῖν, ἔφη.

30 2 διὸ καὶ ὑμεῖς θαρρεῖτε· πάντα γὰρ ἐξηγήσομαι καὶ οὐδὲν παραλείψω. Καλῶς λέγεις, ἔφην ἐγώ.
Ἐκτείνας οὖν τὴν χεῖρα πάλιν, Ὁρᾶτε, ἔφη, τὴν γυναῖκα ἐκείνην, ἥ δοκεῖ τυφλὴ τις εἶναι καὶ
ἐπὶ λίθου στρογγύλου ἐστάναι, ἣν καὶ ἄρτι ὑμῖν εἶπον ὅτι Τύχη καλεῖται; Ὁρῶμεν. ^[5]

31 1 Ταύτη κελεύει, ἔφη, μὴ πιστεύειν καὶ βέβαιον μηδὲν νομίζειν μηδὲ ἀσφαλὲς εἶναι, ὃ τι ἂν παρ'
αὐτῆς τις λάβῃ μηδὲ ὡς ἴδια ἡγεῖσθαι.

31 2 οὐδὲν γὰρ κωλύει πάλιν ταῦτα ἀφελέσθαι καὶ ἐτέρῳ δοῦναι. πολλάκις γὰρ εἴωθε τοῦτο ποιεῖν.
καὶ διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν κελεύει πρὸς τὰς παρ' αὐτῆς δόσεις ἴσους γίνεσθαι καὶ μήτε
χαίρειν ὅταν διδῶ μήτε ἀθυμεῖν ὅταν ἀφέληται καὶ μήτε ψέγειν αὐτὴν μήτε ἐπαινεῖν. οὐδὲν
γὰρ ποιεῖ μετὰ λογισμοῦ, ἀλλ' εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχε πάντα, ὥσπερ πρότερον ὑμῖν ἔλεξα. ^[5]

31 3 διὰ τοῦτο οὖν τὸ Δαιμόνιον κελεύει μὴ θαυμάζειν, ὃ τι ἂν πράττῃ αὕτη, μηδὲ γίνεσθαι ὁμοίους
τοῖς κακοῖς τραπεζίταις. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ὅταν μὲν λάβωσι τὸ ἀργύριον παρὰ τῶν ἀνθρώπων,
χαίρουσι καὶ ἴδιον νομίζουσιν εἶναι, ὅταν δὲ ἀπαιτῶνται, ἀγανακτοῦσι καὶ δεινὰ οἰόνται
πεπονθέναι, οὐ μνημονεύοντες, ὅτι ἐπὶ τούτῳ ἔλαβον τὰ θέματα, ἐφ' ᾧ οὐδὲν κωλύει τὸν
θέμενον πάλιν κομίσασθαι. ^[5]

31 5 ὡσαύτως τοίνυν κελεύει ἔχειν τὸ Δαιμόνιον καὶ πρὸς τὴν παρ' αὐτῆς δόσιν καὶ μνημονεύειν,
ὅτι τοιαύτην φύσιν ἔχει ἡ Τύχη, ὥστε ἃ δέδωκεν ἀφελέσθαι καὶ ταχέως πάλιν δοῦναι
πολλαπλάσια, αὐτὴς δὲ ἀφελέσθαι ἃ δέδωκεν, οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ τὰ προϋπάρχοντα. ^[5]

31 6

ἃ γοῦν δίδωσι, λαβεῖν κελεύει παρ' αὐτῆς καὶ συντόμως ἀπελθεῖν βλέποντας πρὸς τὴν βεβαίαν καὶ ἀσφαλῆ δόσιν. Ποίαν ταύτην; ἔφην ἐγώ.

32 1 "Ἦν λήφονται παρὰ τῆς Παιδείας, ἣν διασωθῶσιν ἐκεῖ. Αὕτη οὖν τίς ἐστίν; Ἡ ἀληθὴς ἐπιστήμη τῶν συμφερόντων, ἔφη, καὶ ἀσφαλῆς δόσις καὶ βεβαία καὶ ἀμεταμέλητος.

32 3 φεύγειν οὖν κελεύει συντόμως πρὸς ταύτην, καὶ ὅταν ἔλθωσι πρὸς τὰς γυναῖκας ἐκεῖνας, ἃς καὶ πρότερον εἶπον ὅτι Ἀκρασία καὶ Ἡδυπάθεια καλοῦνται, καὶ ἐντεῦθεν κελεύει συντόμως ἀπαλλάττεσθαι καὶ μὴ πιστεύειν μηδὲ ταύταις μηδέν, ἕως ἂν πρὸς τὴν Ψευδοπαιδείαν ἀφίκωνται. [5]

32 4 κελεύει οὖν αὐτοῦ χρόνον τινὰ ἐνδιατρίψαι καὶ λαβεῖν ὅ τι ἂν βούλωνται παρ' αὐτῆς ὥσπερ ἐφόδιον, εἶτα ἐντεῦθεν ἀπιέναι πρὸς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν συντόμως.

32 5 ταῦτά ἐστιν ἃ προστάττει τὸ Δαιμόνιον. ὅστις τοίνυν παρ' αὐτά τι ποιεῖ ἢ παρακούει, ἀπόλλυται κακὸς κακῶς. Ὁ μὲν δὴ μῦθος, ὧ ξένοι, ὁ ἐν τῷ πίνακι τοιοῦτος ἡμῖν ἐστίν.

33 1 εἰ δὲ δεῖ τι προσπυθέσθαι περὶ ἐκάστου τούτων, οὐδεὶς φθόνος· ἐγὼ γὰρ ὑμῖν φράσω. Καλῶς λέγεις, ἔφην ἐγώ.

33 2 ἀλλὰ τί κελεύει αὐτοὺς τὸ Δαιμόνιον λαβεῖν παρὰ τῆς Ψευδοπαιδείας; Ταῦτα ἃ δοκεῖ εὐχρηστα εἶναι. Ταῦτ' οὖν τίνα ἐστί; Γράμματα, ἔφη, καὶ τῶν ἄλλων μαθημάτων ἃ καὶ Πλάτων φησὶν ὥσανεὶ χαλινοῦ τινος δύναμιν ἔχειν τοῖς νέοις, ἵνα μὴ εἰς ἕτερα περισπῶνται.

33 4 Πότερον δὲ ἀνάγκη ταῦτα λαβεῖν, εἰ μέλλει τις ἥξειν πρὸς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν; ἢ οὐ; Ἀνάγκη μὲν οὐδεμία, ἔφη, χρήσιμα μέντοι ἐστί πρὸς τὸ συντομωτέως ἐλθεῖν. πρὸς δὲ τὸ βελτίους γενέσθαι οὐδὲν συμβάλλεται ταῦτα. Οὐδὲν ἄρα, ἔφην, λέγεις ταῦτα χρήσιμα εἶναι πρὸς τὸ βελτίους γενέσθαι ἄνδρας; Ἔστι γὰρ καὶ ἄνευ τούτων βελτίους γενέσθαι, ὅμως δὲ οὐκ ἄχρηστα κάκεῖνά ἐστιν. [5]

33 6 ὥς γὰρ δι' ἐρμηνέως συμβάλλομεν τὰ λεγόμενά ποτε, ὅμως μέντοι γε οὐκ ἄχρηστον ἦν ἡμᾶς καὶ αὐτοὺς τὴν φωνὴν εἰδέναι, ἀκριβέστερον γὰρ ἂν τι συνήκαμεν, οὕτω καὶ ἄνευ τούτων τῶν μαθημάτων οὐδὲν κωλύει <βελτίους> γενέσθαι Πότερον οὖν οὐδὲ προέχουσιν οὗτοι οἱ μαθηματικοὶ πρὸς τὸ βελτίους γενέσθαι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων; Πῶς <γὰρ> μέλλουσι προέχειν, ἐπειδὴν φαίνονται ἡπατημένοι περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι καὶ ἔτι κατεχόμενοι ὑπὸ πάσης κακίας; οὐδὲν γὰρ κωλύει εἰδέναι μὲν γράμματα καὶ κατέχειν τὰ μαθήματα πάντα, ὁμοίως δὲ μέθυσον καὶ ἀκρατῆ εἶναι καὶ φιλάργυρον καὶ ἄδικον καὶ προδότην καὶ τὸ πέρας ἄφρονα. [5]

34 4 Ἀμέλει πολλοὺς τοιούτους ἔστιν ἰδεῖν. Πῶς οὖν οὗτοι προέχουσιν, ἔφη, εἰς τὸ βελτίους ἄνδρας γενέσθαι ἔνεκα τούτων τῶν μαθημάτων; Οὐδαμῶς φαίνεται ἐκ τούτου τοῦ λόγου.

35 1 ἀλλὰ τί ἐστίν, ἔφην ἐγώ, τὸ αἷτιον, ὅτι ἐν τῷ δευτέρῳ περιβόλῳ διατρίβουσιν ὥσπερ ἐγγίζοντες πρὸς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν; Καὶ τί τοῦτο ὠφελεῖ αὐτούς, ἔφη, ὅτε πολλάκις ἔστιν ἰδεῖν παραγινομένους ἐκ τοῦ πρώτου περιβόλου ἀπὸ τῆς Ἀκρασίας καὶ τῆς ἄλλης Κακίας εἰς τὸν τρίτον περίβολον πρὸς τὴν Παιδείαν τὴν ἀληθινὴν, οἳ τούτους τοὺς μαθηματικούς παραλλάττουσιν; ὥστε πῶς ἔτι προέχουσιν ἄρα, εἰ ἀκινήτοτεροι ἢ δυσμαθέστεροί εἰσι; Πῶς τοῦτο; ἔφην ἐγώ. [5]

35 3 "Ὅτι οἱ <μὲν> ἐν τῷ πρώτῳ περιβόλῳ, <οἱ δ' ἐν τῷ δευτέρῳ περιβόλῳ> εἰ μὴδὲν ἄλλο, ὃ προσποιοῦνται γε ἐπίστασθαι οὐκ οἶδασιν. ἕως δ' ἂν ἔχωσι ταύτην τὴν δόξαν, ἀκινήτους αὐτοὺς ἀνάγκη εἶναι πρὸς τὸ ὁρμᾶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν. [5]

35 4

εἶτα τὸ ἕτερον οὐχ ὀρᾷς, ὅτι καὶ αἱ Δόξαι ἐκ τοῦ πρώτου περιβόλου εἰσπορεύονται πρὸς αὐτοὺς ὁμοίως; ὥστε οὐδὲν οὗτοι ἐκείνων βελτίους εἰσίν, ἐὰν μὴ καὶ τούτοις συνῇ ἡ Μεταμέλεια καὶ πεισθῶσιν, ὅτι οὐ παιδεῖαν ἔχουσιν, ἀλλὰ ψευδοπαιδεῖαν, δι' ἣν ἀπατῶνται. ^[5]

35 5 οὕτω δὲ διακείμενοι οὐκ ἂν ποτε σωθεῖεν. καὶ ὑμεῖς τοίνυν, ὦ ξένοι, ἔφη, οὕτω ποιεῖτε καὶ ἐνδιατρίβετε τοῖς λεγομένοις, μέχρι ἂν ἔξιν λάβητε. ἀλλὰ περὶ τῶν αὐτῶν πολλάκις δεῖ ἐπισκοπεῖν καὶ μὴ διαλείπειν, τὰ δ' ἄλλα πάρεργα ἡγήσασθαι. εἰ δὲ μή, οὐδὲν ὄφελος ὑμῖν ἔσται ὧν νῦν ἀκούετε. Ποιήσομεν. ^[5]

36 1 τοῦτο δὲ ἐξήγησαι, πῶς οὐκ ἔστιν ἀγαθὰ, ὅσα λαμβάνουσιν οἱ ἄνθρωποι παρὰ τῆς Τύχης, οἷον τὸ ζῆν, τὸ ὑγιαίνειν, τὸ πλουτεῖν, τὸ εὐδοκιμεῖν, τὸ τέκνα ἔχειν, τὸ νικᾶν καὶ ὅσα τούτοις παραπλήσια; ἢ πάλιν τὰ ἐναντία πῶς οὐκ ἔστι κακά; πάννυ γὰρ παράδοξον ἡμῖν καὶ ἄπιστον δοκεῖ τὸ λεγόμενον.

36 2 Ἄγε τοίνυν, ἔφη, πειρῶ ἀποκρίνασθαι τὸ φαινόμενον περὶ ὧν ἂν σε ἐρωτῶ. Ἀλλὰ ποιήσω τοῦτο, ἔφην ἐγώ. ^[5]

36 3 Πότερον οὖν, ἐὰν κακῶς τις ζῇ, ἀγαθὸν ἐκείνῳ τὸ ζῆν; Οὐ μοι δοκεῖ, ἀλλὰ κακόν, ἔφην ἐγώ. Πῶς οὖν ἀγαθόν ἐστι τὸ ζῆν, ἔφη, εἴπερ τούτῳ ἐστὶ κακόν; Ὅτι τοῖς μὲν κακῶς ζῶσι κακόν μοι δοκεῖ εἶναι, τοῖς δὲ καλῶς ἀγαθόν. ^[5]

36 4 Καὶ κακόν ἄρα λέγεις τὸ ζῆν καὶ ἀγαθὸν εἶναι; Ἐγώ γε. Μὴ οὖν ἀπιθάνως λέγε.

37 1 ἀδύνατον τὸ αὐτὸ πρᾶγμα κακόν καὶ ἀγαθὸν εἶναι. τοῦτο μὲν γὰρ καὶ ὠφέλιμον καὶ βλαβερὸν ἂν εἴη καὶ αἰρετὸν καὶ φευκτὸν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα αἰεῖ. Ἀπίθανον μὲν.

37 2 ἀλλὰ πῶς οὐχὶ τὸ κακῶς ζῆν, ὃ ἂν ὑπάρχη, κακόν τι αὐτῷ ὑπάρχει; οὐκοῦν εἰ κακόν τι ὑπάρχει αὐτῷ, κακόν αὐτὸ τὸ ζῆν ἐστίν. Ἀλλ' οὐ ταυτό, ἔφη, ὑπάρχει τὸ ζῆν καὶ τὸ κακῶς ζῆν. ἢ οὐ σοι φαίνεται; Ἀμέλει οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ ταὐτὸ εἶναι. Τὸ κακῶς τοίνυν ζῆν κακόν ἐστίν, τὸ δὲ ζῆν οὐ κακόν. ^[5]

37 3 ἐπεὶ εἰ ἦν κακόν, τοῖς ζῶσι καλῶς κακὸν ἂν ὑπῆρχεν, ἐπεὶ τὸ ζῆν αὐτοῖς ὑπῆρχεν, ὅπερ ἐστὶ κακόν. Ἀληθεῖ μοι δοκεῖς λέγειν. Ἐπεὶ τοίνυν ἀμφοτέροις συμβαίνει τὸ ζῆν, καὶ τοῖς καλῶς ζῶσι καὶ τοῖς κακῶς, οὐκ ἂν εἴη οὔτε ἀγαθὸν εἶναι τὸ ζῆν οὔτε κακόν· ὥσπερ οὐδὲ τὸ τέμνειν καὶ καίειν ἐν τοῖς ἄρρωστοῦσιν ἐστὶ νοσερὸν καὶ ὑγιεινόν, ἀλλὰ τὸ πῶς τέμνειν, οὐκοῦν οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ ζῆν οὐκ ἔστι κακόν αὐτὸ τὸ ζῆν ἀλλὰ τὸ κακῶς ζῆν. ^[5]

38 2 Ἔστι ταῦτα. Εἰ τοίνυν οὕτως <ἔχει>, θεώρησον, πότερον ἂν βούλοιο ζῆν κακῶς ἢ ἀποθανεῖν καλῶς καὶ ἀνδρείως. Ἀποθανεῖν ἔγωγε καλῶς. Οὐκοῦν οὐδὲ τὸ ἀποθανεῖν κακόν ἐστίν, εἴπερ αἰρετώτερόν ἐστι πολλάκις τὸ ἀποθανεῖν τοῦ ζῆν.

38 3 Ἔστι ταῦτα. Οὐκοῦν ὁ αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τοῦ ὑγιαίνειν καὶ νοσεῖν.

38 4 πολλάκις γὰρ οὐ συμφέρει ὑγιαίνειν, ἀλλὰ τὸνναντίον, ὅταν ἢ περίστασις τοιαύτη. Ἀληθεῖ λέγεις. Ἄγε δὴ σκεψώμεθα καὶ περὶ τοῦ πλουτεῖν οὕτως, εἴγε θεωρεῖν ἔστιν—ὡς πολλάκις ἔστιν ἰδεῖν—ὑπάρχοντά τινι πλοῦτον, κακῶς δὲ ζῶντα τοῦτον καὶ ἀθλίως.

39 1 Νῆ Δία, πολλοὺς γε. Οὐκοῦν οὐδὲν τούτοις ὁ πλοῦτος βοηθεῖ εἰς τὸ ζῆν καλῶς; Οὐ φαίνεται· αὐτοὶ γὰρ φαῦλοί εἰσιν. ^[5]

39 3 Οὐκοῦν τὸ σπουδαίους εἶναι οὐχ ὁ πλοῦτος ποιεῖ, ἀλλὰ ἡ Παιδεία. Εἰκός γε. Ἐκ τούτου ἄρα τοῦ λόγου οὐδὲ ὁ πλοῦτος ἀγαθόν ἐστίν, εἴπερ οὐ βοηθεῖ τοῖς ἔχουσιν αὐτὸν εἰς τὸ βελτίους εἶναι. Φαίνεται οὕτως. Οὐδὲ συμφέρει ἄρα ἐνίοις πλουτεῖν, ὅταν μὴ ἐπίστωνται τῷ πλούτῳ χρῆσθαι. ^[5]

39 4 Δοκεῖ μοι. Πῶς οὖν τοῦτο ἂν τις κρίνοι ἀγαθὸν εἶναι, ὃ πολλάκις οὐ συμφέρει ὑπάρχειν; Οὐδαμῶς. ^[5]

- 39 5 Οὐκοῦν εἰ μὲν τις ἐπίσταται τῷ πλούτῳ χρῆσθαι καλῶς καὶ ἐμπείρως, εὖ βιώσεται, εἰ δὲ μή, κακῶς. Ἀληθέστατά μοι δοκεῖς τοῦτο λέγειν. Καὶ τὸ σύνολον δέ, ἔστι τὸ τιμᾶν ταῦτα ὡς ἀγαθὰ ὄντα ἢ ἀτιμάζειν ὡς κακά, τοῦτο δέ ἐστι τὸ ταραττον τοὺς ἀνθρώπους καὶ βλάπτειν, ὅτι ἐὰν τιμῶσιν αὐτὰ καὶ οἴωνται διὰ τούτων μόνων εἶναι τὸ εὐδαιμονεῖν, [καὶ] πάνθ' ὑπομένουσι πράττειν ἔνεκα τούτων καὶ τὰ ἀσεβέστατα καὶ τὰ αἰσχροτάτα δοκοῦντα εἶναι οὐ παραιτοῦνται. [5]
- 40 2 ταῦτα δὲ πάσχουσι διὰ τὴν τοῦ ἀγαθοῦ ἄγνοιαν. ἀγνοοῦσι γὰρ ὅτι οὐ γίνεται ἐκ κακῶν ἀγαθόν.
- 40 3 πλοῦτον δὲ ἔστι πολλοὺς κτησαμένους ἰδεῖν ἐκ κακῶν καὶ αἰσchrῶν ἔργων, οἷον λέγω ἐκ τοῦ προδιδόναι καὶ ληΐζεσθαι καὶ ἀνδροφονεῖν καὶ συκοφαντεῖν καὶ ἀποστερεῖν καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν καὶ μοχθηρῶν. Ἔστι ταῦτα. Εἰ τοίνυν γίνεται ἐκ κακοῦ ἀγαθὸν μηδέν, ὥσπερ εἰκός, πλοῦτος δὲ γίνεται ἐκ κακῶν ἔργων, ἀνάγκη μὴ εἶναι ἀγαθὸν τὸν πλοῦτον. [5]
- 41 1 Συμβαίνει οὕτως ἐκ τούτου τοῦ λόγου. Ἄλλ' οὐδὲ τὸ φρονεῖν γε οὐδὲ δικαιοπραγεῖν οὐκ ἔστι κτήσασθαι ἐκ κακῶν ἔργων, ὡσαύτως δὲ οὐδὲ τὸ ἀδικεῖν καὶ ἀφρονεῖν ἐκ καλῶν ἔργων, οὐδὲ ὑπάρχειν ἅμα τῷ αὐτῷ δύναται.
- 41 3 πλοῦτον δὲ καὶ δόξαν καὶ τὸ νικᾶν καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα τούτοις παραπλήσια οὐδὲν κωλύει ὑπάρχειν τινὶ ἅμα μετὰ κακίας πολλῆς, ὥστε οὐκ ἂν εἴη ταῦτα ἀγαθὰ οὔτε κακά, ἀλλὰ τὸ φρονεῖν μόνον ἀγαθόν, τὸ δὲ ἀφρονεῖν κακόν. Ἰκανῶς μοι δοκεῖς λέγειν, ἔφην. [5]